

F.t.l. vedr. konkursloven m.m.

Bestemmelsen i § 232, der finder anvendelse i de i § 231, stk. 1-2, nævnte tilfælde med gældssanering i konkurs, indebærer, at gældssaneringskendelse tidligst kan afsiges i forbindelse med boets slutning, og at skifteretten i øvrigt bestemmer, i hvilket omfang gældssanerings-sagens behandling skal afvente konkursboets slutning.

I overensstemmelse hermed er det i § 234 bestemt, at skifteretten til brug for gældssanerings-sagen tilvejebringer de yderligere oplysninger, som ikke er eller bliver tilvejebragt i forbindelse med konkursbehandlingen.

Til § 233

Bestemmelsen præciserer, at kendelse om gældssanering i konkurs omfatter fordringer, der er stiftet inden konkursdekretets afsigelse, således at det er de samme fordringer, som behandles i forbindelse med gældssanerings-sagen og konkurssagen, jfr. konkurslovens § 38. Skifteretten har dog adgang til at bestemme, at gældssanerings-sagen alene skal omfatte fordringer, der er stiftet inden et af skifteretten fastsat tidlige tidspunkt.

Til § 235

Bestemmelsen indebærer, at det praktiske arbejde med behandlingen af skyldnerens begæring om gældssanering af skifteretten kan overlades til konkursboets kurator eller skifterettens medhjælper.

Til § 236

Bestemmelsen omhandler omkostningerne ved gældssanering i konkurs. Som udgangspunkt svarer disse regler til de foreslåede bestemmelser i §§ 203 og 220 om omkostninger ved sager om gældssanering uden for konkurs. I *stk. 2, 1. pkt.*, er der dog medtaget en særlig regel om tilfælde, hvor konkursboet sluttet med regnskab og udlodning til kreditorerne. I sådanne sager skal omkostningerne ved gældssanerings-sagen som udgangspunkt afholdes af konkursboet som massekrav sammen med de øvrige omkostninger ved boets behandling, jfr. lovens § 93, nr. 2. Da behandlingen af sager om gældssanering i konkurs i vidt omfang kan ske på grundlag af materiale, som tilvejebringes i forbindelse med behandlingen af konkursboet, vil omkostningerne ved gældssanerings-sagens behandling normalt være forholdsvis beskedne. Når særlige forhold taler derfor, kan skifteretten bestemme, at omkostningerne ved gældssanerings-sagen skal afholdes af skyldneren, jfr. *stk. 3*, og i sådanne tilfælde kan skifteretten betinge behandlingen af, at

41 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

skyldneren stiller sikkerhed, jfr. henvisningen i *stk. 1* til den foreslåede regel i § 203.

Til nr. 23

Bestemmelsen svarer til § 1, nr. 11, i gældssaneringsudvalgets lovudkast. Ændringen indebærer, at gældssanering sidestilles med tvangsakkord med hensyn til afbrydelse af forældelse.

Til nr. 24, 25 og 27

Ændringerne er af redaktionel karakter.

Til nr. 26

Bestemmelsen, der opregner hvilke skifteretsafgørelser, der ikke kan indbringes for højere ret, svarer med redaktionelle ændringer til § 1, nr. 12, i gældssaneringsudvalgets lovudkast samt § 1, nr. 10, i betalingsstandsningensudvalgets lovudkast. Der henvises til betænkning nr. 957, side 169, samt betænkning nr. 983, side 59.

Til nr. 28

Et særligt spørgsmål i forbindelse med en ordning med gældssanering uden for konkurs er, hvorledes sagerne skal fordeles mellem retterne i det storkøbenhavnske område. I betænkning nr. 957 foreslår gældssaneringsudvalget, at sager om gældssanering uden for konkurs skal behandles ved de enkelte byretter.

I høringsvaret fra Københavns byret er der peget på, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at også sager om gældssanering uden for konkurs, således som det tilfældet med konkursboer efter den gældende ordning, i det storkøbenhavnske område behandles af sø- og handelsretten i København. Dette synspunkt er tiltrådt i høringsudtalelsen fra sø- og handelsretten.

Justitsministeriet er enig i, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at sager om gældssanering uden for konkurs i det storkøbenhavnske område henlægges til sø- og handelsretten. På denne baggrund er den af gældssaneringsudvalget foreslåede ændring i konkurslovens § 4 (lovudkastets § 1, nr. 6) ikke medtaget i lovforslaget.

Den foreslåede ordning rejser særlige problemer på grund af de appelregler, der gælder vedrørende sø- og handelsrettens afgørelser. Efter den gældende ordning indbringes sø- og handelsrettens afgørelser således (direkte) for højesteret. Dette gælder også i konkurssager, jfr. konkurslovens § 211.